

Tigny žareči točki boja, katerega so uspešni protisunki v našo korist končali. Na večer so bili ponovni sovražni napadi južnozapadno Soissons a že v svoji pripravi zadeti. Kjer so še prišli do razvitka, tam so se kravavo zlomili.

Obojestransko Ourcq sunil je sovražnik večkrat zaman proti našim črtam. Po dovozu svežih čet napadal popoldan iz nova. Po težkem boju dovedli so protisunki napad sovražnika obojestransko Oulchy le Chateau do izjalovljenja.

Severno in severovzhodno od Chateau-Thierry otežkočile so naše v prednjem polju puščene čete nasprotniku približevanje do naših črt. Šele proti večeru prišlo je tukaj do močnejših napadov, ki so se pod težkimi izgubami za nasprotnika zlomili.

Na Marne-fronti artiljerijska delavnost. Med Marno in Ardre nadaljevali so Angleži in Francozi svoje napade; bili so kravavo zavrtnjeni.

Armadne skupine vojvode Albrechta. Uspešni sunek v sovražne črte pri Ancre Viller.

Prvi generalkvartirmojster
Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od torka.

K.B. Dunaj, 23. julija. Uradno se danes razglša:

Na italijanskem bojišču artiljerijski boji menjajoče se sile.

Na albanski fronti nadaljeval je sovražnik svoje napadalne poskuse obojestranski zgornjega Devoli; bili so odbiti. Šef generalštaba.

Odmor bitke na zapadu.

Nemško uradno poročilo od torka.

K.B. Berlin, 23. julija. Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armadna skupina prestolonaslednika Rupprechta. Angleški oddelki sunili so na večih mestih fronte proti našim četam. Bili so zavrtnjeni. Artiljerijska delavnost oživelja je zvečer na novo.

Armadna skupina nemškega prestolonaslednika. Na bojnih frontah nastopil je časovno mir. Južno Aisne sovražnik včeraj svojih napadov radi težkih izgub ni ponovil. Tudi artiljerijski boj je tukaj na moči popustil. Obojestransko Ourcq in med Ourcq in Marno vodil je sovražnik skoraj v vseh oddelkih ljute delne napade. Bili so zavrtnjeni. Južno Ourcq dovedel jih je naš protisunek k izjalovljenju. Sovražni oddelki ki so obojestransko od Jaulgonne v naše stražne postojanke ob Marne vdrl, so bili s protisunkom na reko nazaj vrženi. Krajevni boji južno-vzhodno in vzhodno Reimsa.

Včeraj je bilo 52 sovražnih letal in 4 pri-trjeni baloni sestreljenih. Lajtnant Loewenhardt izvojeval je svojo 42. in 43., lajtnant Billik svojo 26., lajtnant Bolle svojo 25. in lajtnant Bibbard svojo 20. in 21. zračno zmago.

Prvi generalkvartirmojster
Ludendorff.

Vojna na morju.

16.000 brutto-register-ton.

W.B. Berlin, 18. julija. (W.B.) Iz močno zavarovanega spremstva so naši podmorski čolni v Srednjem morju štiri parnike z okroglo 16.000 brutto-register-ton potopili. Šef admiralnega štaba mornarice.

Zopet 14.000 brutto-register-ton potopljenih.

K.B. Berlin 20. julija (W.B.) V Srednjem morju potopili so naši podmorski čolni tri parnike od 14.000 brutto-register-ton. Šef admiralnega štaba mornarice.

Veliki parnik „Vaterland“ potopljen.

K.B. Berlin, 22. julija. (W.B.) Amerikanski transportni parnik za prevažanje čet „Leviathan“, prejšnji parnik „Hamburg-Amerika črte „Vaterland“ (54.382 brutto-register-ton) je bil dne 20. julija na severni morski obali Irlandske potopljen. Na parniku nahajalo se je 10 do 13 tisoč mož, amerikanski vojaki, ki so se vsi potopili.

Maršal Hötendorf.

Slika nam kaže maršala Konrada Höt-

zendorf, ki je pred kratkim odstopil in bil od cesarja povišan v grofovski stan.

Govor Czernina o avstrijski politiki.

Bivši zunanji minister grof Czernin, eden najmarkantnejših in najboljših avstrijskih politikov, držal je v gosposki zbornici zanimiv govor največjega pomena. Razmotril je jasno o nujni potrebi našega napredujočega približevanja k zvesti zavezniči Nemčiji. Govor pa je podajal tudi neodvisnim politikom in časnikom zadoščenje, da so imeli priložnost, slišati iz ust poklicanega moža vse to, kar so zadnji čas o avstrijski zunanji politiki govorili in tožili. Grof Czernin je izvajal:

„Programatična izvajanja ministerskega predsednika Nemci v gosposki zbornici nismo sprejeli tako hladno zato, ker ne bi z njim soglašali, marveč zato, ker smo pač slišali sporočilo, a manjkala nam je vera. Vera namreč v jamstvo, da ima ministerski predsednik moč, da gre po tem težkem potu do konca. Imam vtis, da bo naša politika poleg mnogo drugega na sistemu, da vodimo drug kurz v naši zunanji politiki in drugega v notranji. V zunanji politiki krmarimo hvale Bogu v nemškem kurzu. Glasom časniških poročil delamo zelo intenzivno na tem, da se zveza z Nemčijo izpopolni in poglobi. V notranjosti pa do zadnjega časa, ko se ministerski predsednik v silno težavnih razmerah kakor se zdi resno trudi, da zavzame jase prave, o kakem kurzu sploh ni bilo mogoče govoriti, marveč smo brez načrta jadrali sem in tja. Notranja politika, ki je v soglasju z zunanjo, se more opirati samo na večino, ki je po svojem bistvu nemška. Samo izločitev Galicije iz kompleksa avstrijskih dežel nas more odločno spraviti naprej.

Posledice neenakega kurza v zunanji in notranji politiki so četverne: Prvič jemlje omahujoča notranja politika Avstriji njeno odpornost. Drugič osrčuje taka politika naše sovražnike, ki odkrito delajo na notranjo revolucijo v monarhiji. V sedanjih vojni more biti monarhija ali zaveznik ali pa sovražnik Nemčije, nikoli pa nevtralna. Za to govori — brez ozira na vse drugo — zemljepisni položaj monarhije. Zato je treba tendence, ki rujejo v notranjosti, energično zatreti v korenini. Tretjič škoduje naša notranja politika našemu zavezniškemu razmerju. Kako naj na primer v Berlinu verjamajo zatrdjeva-

nju avstrijskega-ogrskega zunanjega ministra o trajnem zvestem prijateljstvu do Nemčije, če vidijo češko in jugoslovansko gibanje, če čitajo sovražne napade Slovanov proti vsemu, kar je nemškega in če nad vsem tem stoluje avstrijska vlada, ki obsega vse z enako in očetovsko nepristransko ljubeznijo. Tako ne pridemo naprej. Četrtilič pa škoduje notranja politika tudi naši mednarodni vlogi in našemu evropskemu vplivu na doseg s svetovnega miru. Avstrija-Ogrska je za vlogo posredovalca naravnost ustvarjena. A samo pod pogojem, da živimo popolno, neomejeno zaupanje Berlina. Samo če bo Berlin do cela prepričan o naši brezpogojni poštenosti nasproti njegovim interesom, bo dovolil, da igramo na mirovnem koncertu prvo vlogo. Predpogoj tega prepričanja pa je, da vodimo tako notranjo politiko, ki za dolge dobe jamči, da bomo živeli v tesni zvezi z Nemčijo.

To me dovaja neposredno do Poljakov. Avstrijsko-poljska rešitev je mogoča samo v sporazumu z Berlinom. Ta pa mogočnega povečanja monarhije ne bo nikdar dovolil, ako ne bo imel trdnega prepričanja, da ostane Avstrija-Ogrska trajno njegov zvesti zaveznik. To je pa s slovanskimi načrti nezdružljivo. Stalne razmere v avstrijskem parlamentu se dajo doseči le tako, da se izločijo iz njega Poljaki in Ukrajinci. Potem je mogoča naravna večina. Na avstrijsko-poljsko rešitev nič več ne upam. Na vsak način pa bodo morali Poljaki v vprašanju odcepitve ukrajinskega dela Galicije spoznati, da kar je prav na Češkem, mora biti prav tudi v Galiciji.

To so značilne in močate besede grofa Czernina. Prepričani smo, da najdejo v državi-zvestih krogih Avstrije prav krepek odmev. Vsak pošten in zvesti Avstrijec pa mora ta govor odobravati, kajti edina pot ki vodi našo monarhijo do blagostanja, je zvesta zveza z Nemčijo. Ista je tvorila in tvori tudi Avstriji nerazrušljiv temelj kulturnega in gospodarskega razvitka. Vsaka druga proti tem smotru vodeča politika je strupena in pogubonostna za Avstrijo. Zatreti se mora torej odločno vso češko in jugoslovansko veleizdajalsko gibanje ter vsi podli napadi Slovanov proti vsemu, kar je nemškega. Ko se to enkrat doseže in to se mora doseči, bodo naši zunanji sovražniki uvideli nedosegljivost njih demonstrikalnih načrtov in trajen mir ni več daleč, kajti v zvesti, solidarni zvezi in slogi Avstrije z Nemčijo vlada nepremagljiva moč, ki jo želé oslabiliti jugoslovanski in češki veleizdajalci.

Politični utrinki.

Parlamentarni položaj.

Razprave v parlamentu niso prinesle nič kaj zanimivega. Mesec julij z svojo vročino upliva pomirovalno na poslance. V sredini pozornosti stoji odstop ministerskega predsednika viteza Seidler, kar je bilo že prve dni zborovanja pričakovati vsled nastopa Poljakov. Te dni začela se bo razprava o porazu na italijanski fronti in mislimo, da bo dovolj gradiva, da se poslanci temeljito te zadeve oprimejo in da se doseže kazni krivcem.

Konec tedna vrši se drugo čitanje začasnega proračuna in glasovanja. Ker je podal ministerski predsednik že demisijo ni za glasovanje več takega zanimanja.

Odstop dr. pl. Seidler in cesarjevo pismo.

Dunaj, 22. julija 1918. Ministerski predsednik dr. vitez Seidler je podal svojo demisijo. Demisija je bila sprejeta.

„Wiener Zeitung“ objavila je sledeče lastnoročno cesarjevo pismo:

Ljubi dr. vitez Seidler!

Izročili ste mi, skličenju se na nastal parlamentarni položaj, prošnjo za odpust iz službe, kateri prošnji pridružili so se tudi drugi gospodje kabineta. V utemeljevanju svoje te prošnje ste opozarjali, da

si ne obetate za svoj trud zagotoviti v poslanski zbornici večino državnim potrebam uspeha, da pa obstojajo ovire edino le v Vaši osebi in v Vašem razmerju napram neki politični stranki, ki državnih potreb ne odklanja marveč bi bila pripravljena podpirati drugo, isto splošno smer zasledujočo vlado.

V teh okoliščinah vidite sami v svojem odstopu predpogoji zadovoljivo razjasnitev parlamentarne situacije. Kakor mi je težko odreči se Vašemu nadaljnjemu delovanju na mestu, ki ste ga opravljali pod najtežjimi razmerami v mojo najpopolnejšo zadovoljnost, se vendar ne morem odtegniti Vašim patrijotičnim pomislekom.

V namenu, da se vzdrži Vaša smer in zaupno razmerje napram onim strankam, ki so voljne se zastaviti za potrebe države s sodelovanjem ljudskega zastopstva, sem sklenil, da sprejem v milosti demisijo celega kabineta in mu naročam, da vodi dalje posle, dokler se ne ustanovi nova vlada.

Eckartsau, 22. julija 1918.

Seidler m. p.

Karl m. p.

* * *

V zadnjem odstavku lastnoročnega pisma naglašala naš presvitli cesar, da ostane stari kurz v nadalje. To je tudi prav, kajti vlada mora se le na stranke naslanjati, ki ne zapustijo vlade in ji ne odklanjajo sredstev, kakor to dela jugoslovanska in češka struja. Na take elemente, ki jih smelo imenujemo državi sovražne, se vendar ne more ozirati. Močna roka in hudi bič nam manjka za take „poslance in zastopnike“ ljudstva.

Nov mož, baron dr. Hussarek.

Kot naslednika viteza Seidler imenuje se barona dr. Maks Hussarek. Poverjena mu je baje sestava uradniškega kabineta. V jeseni naj se le napravi poskus, dati ministertvu nekaj parlamentarnih članov, ki bi spadali nemški in poljski struji.

Hussarek imel je že konference z voditelji strank. Stališče posameznih strank napram programu Hussareka še ni jasno. — Hussarek je bivši naučni minister.

Razprava o ministerski obtožbi

se je v zbornici sklenila. Predlog češkega poslanca Stranskyja bil je v posameznem glasovanju ovržen z 215 proti 162 glasovi. — Nadalje razpravljali se je zakon o priznanju draginjskih doklad učiteljem in v nejavni seji o vojaških dogodbah.

Jugoslovanski koncert ali politično-izživajoči shod.

Iz Slovenske Bistrice se nam poroča: V nedeljo dne 21. julija vršil se je v „Narodnem Domu“ koncert, proti kateremu tukaj ne bi nastopali, če bi ne bil nosil značaja zgolj nacionalne izživajoče prireditve, katere se je manifestirala v veliki jugoslovanske agitaciji duhovniških hujskačev. Ni bilo torej čuda, da je v vsakim vlakom došlo na stotine in stotine razgrajčev iz Maribora, Celja in Ptuja. Vsi so nosili trakove slovenske trobojnice, s katerimi so nas izzivali, češ da nimamo tukaj nič več za iskati, ter da je to njihova zemlja.

Priredili so tudi takozvani maškeradni pohod s slovenskimi znaki po mestu. Ker pa je po naključju deževalo, zagnili so se celo z zastavami slovenskih barv, iz zgolj vzroka, da bi nas izsilili do spopada. Mi smo se pa zadržali popolnoma mirni in nismo dali nobenega povoda do izgrediv. Ostali smo hladnokrvni in jih nismo nadlegovali, čeravno so nosili gospodje „Jugoslovani“ revol-
verje za namenom, da jih pri priliki zamorejo rabiti. Ali zmotili so se. Dokazali smo zopet višjo omiko in kulturno prednost. Nam pra-

vim Avstrijem se prireditve prepove, v katerih bi razpravljali o vojnem posojilu ali o poglabljanju zveze Avstrije z Nemčijo. Jugoslovani pa smejo v obče prirediti svoje protiaustrijske in antidinastične shode in demonstracije v obliki zabavnih prireditev... Ali so morda že vstvarili v Avstriji za Jugoslovane ter našemljene pope druge postave? Avstrijski državi je sicer že vse pripisovati. Prišli smo že tako daleč, da se pusti država od vsakega veleizdajalskega garjevega psa opljuvati, narkar ga pa še za plačilo pošteno dekorira...

O nasilenosti napram jugoslovanskim listom

jadikuje hripava tetka, mariborska „Straža.“ Milo javlja, da je spet policija en jugoslovanski list „Jugoslovana“ ustavila. Da, da, časi obne veleizdaje so minili! „Domovina“, „Slovenski Gospodar“, „Jugoslovani“, kaj lep venec čednih veleizdajalskih lističev dosegla je že usoda in drugi pridejo še na vrsto. Pri tem nič ne pomaga „jamranje“, da je le „Štajerc“ na fronto dovoljen, spokorite se in vse bo spet dobro! Da bi še se veleizdajalstvo od vladnih krogov in oblastij podpiralo, kaj takega zamorejo si sedaj ob pasjih dnevih le še misliti Jugoslovani.

Kako so nastale češko-slovaške brigade?

„Reichspost“ prinaša sledeče poročilo grofice Nore Kinsky, ki je po naročilu „Rdečega križa“ delovala 2 leti v Rusiji:

„Le malo jih je prostovoljno pristopilo, večina jih je prisilila lakota. Čehi, Slovaki, „Jugoslovani“, Italijani iz južne Tirolske. Rumuni in Siebenbürgerci so bili internirani v vjetniških taboriščih pri Kijewu. Kmalu pa so jih odpravili v gozdove in silili: „Ali pristopiš k brigadi, dobiš plačo in hrano kakor ruski vojak, ali pa umreš lakota!“ Agitali so posebno Čehi, ki so bili že nekaj let naseljeni v Rusiji. Malo jih je pristopilo; ko pa se je čez nekaj dni oglašil glad, so omagali in podlegli. Koliko od tisoč pa jih je vzdržalo. Nekateri so ostali stano-
vitni, toda ti so bili pravi mučeniki; mučili so jih Rusi in rojaki, lastni tovariši, ki so prestopili. Nikdo ni v Rusiji toliko trpel, kakor vojaki slovenske narodnosti. Zato so se v svojih domovnicah rajši zapisali za Nemce. Nadalje zatrjuje grofica, da so češki vojaki v Rusiji bili dobrodošli, medtem ko so morali trpeti drugi muke in lakoto.

Da se je pa Čehom, ki so cesarju in državi zvesti ostali ravno tako hudo godilo, se potrjuje od mnogih drugih strani. Tako se je godilo v Rusiji tudi cesarju zvestim Slo-
vencem in Hrvatom.“

Kje pa sta „Slovenski Gospodar“ in „Straža“? Zakaj tudi vidva ne grajata teh podlih in veleizdajalskih činov vajinih narodnjakov? Saj vendar „hlinita“ navidezno zvestobo do cesarja in države, in mečeta ubogemu in zapeljanemu ljudstvu pesek v oči. A v resnici pa stojita v službi veleizdajalcev in delujeta neumorno na peklenškem načrtu razkosanja naše slavne Avstrije. Ali vedi, zapeljano ljudstvo, vojaška oblast je prepovedala pošiljanje veleizdajalskega lista „Slovenskega Gospodarja“ na fronto...

Kako so trpeli cesarju in državi zvesti Slovenci in Hrvati v ruskem vjetništvu.

V hrvatski zbornici so razpravljali o zanimivem in nezaslišanem trpljenju onih cesarju zvestih Slovencev in Hrvatov, ki niso hoteli vstopiti v veleizdajalsko češko-slovaško brigado. V teh dejstvih se odkriva čudno „bratstvo“ slovenskih narodov. Zgodovina bo pričala, da v času, ko so v zaledju gotovi podli časniki in farški jugoslovanski hujskači hoteli zapeljati ljudstvo v nakane sovražnega načrta, so naši ljudje v junaski zvestobi in vztrajnosti trpeli za cesarja in ostali neomajno zvesti svoji prisegi. Jokaje nam pripovedujejo vojni vjetniki došli iz vjetništva, o neizmernih grozotah in mukah, ki so jih videli, kako so zločinski Srbi in drugi taistim, ki niso hoteli pristopiti k češko-slovaški veleizdajalski brigadi, iztaknili

oči, jih grozno mučili in pretepali ter končno v gnoju — zakopali. Na stotine in stotine cesarju zvestih vojnih vjetnikov je žalibog utočilo v Črnem morju, kamor so jih podli izdajalci pometali. Te uboge žrtve za avstrijsko misel — nam kličejo v opomin: **vstrajati v zvesti obrambi naše krasne Avstrije, ki edina zamore podati svojim narodom srečen dom in zaželjeno prihodnost...**

Bivši ruski car Nikolaj II. obsojen na smrt in ustreljen.

K.-B. Moskva, 20. julija. Bivšega carja so vsled obsodbe uralskega sovjeta 16. julija v Jekaterinburgu ustrelili. „Bjedneta“ poroča o usmrtni v sledeči obliki: „Vsled volje revolucijskega ljudstva je krvavi car najsrečnejše v Jekaterinburgu preminul. Živio rdeče nasilstvo!“

Dekret izdan 19. julija razglasa, da je celo premoženje bivšega carja, kakor tudi bivših caric Aleksandre in Marije in vseh članov carske rodbine, last ruske republike. Konfiscirane so tudi vse vloge carske rodbine, vložene v ruskih in inozemskih bankah.

Tragičen je torej konec tega s krvjo omadeževanega bivšega carja neizmerne Rusije in sokrivca te neiznosne svetovne vojne, ki je prelomil besedo napram našemu zvestemu zavezniku nemškemu cesarju, kateri je hotel preprečiti to strašno gorjé, češ, da ne bode mobiliziral, medtem ko je zahrbtno že izdal ukaz za splošno mobilizacijo. Vse na svetu se mašuje...

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Nevarno orožje. V Velikinedelji pri Ormoži sprli ste se dve ženski na polju. Marija Bratuša vrгла je v jezi srp proti nasprotnici, a zadela je neko begunko, ki je izkrcavala, predno da je prišla zdravniška pomoč iz Ormoža.

Osleparjena posojilnica. V posojilnico v Slov. Bistrici prišel je infanterist Potočnik in na knjižico, glasečo na 8550 K vzdignil 2000 K. Pozneje se je pokazalo, da je Potočnik iz vloge 5 K ponapravljal 8550 K. Potočnik je že pod ključem.

Ormož. Ponesrečeni letalec. Domačin, letalec Vtičar iz Huma pri Ormožu došel je v soboto z aparatom v Ormož in ker ni funkcioniralo krmilo, padel je v sadonosniku bivšega tesarja Krainza na tla. Aparat se je zlomil, letalca pripeljali pa so v ormoško bolnišnico. Ranjen baje ni težko.

Iz ruskega vjetništva vrnil se je ormoški trgovec Ernst Kweider, družnik trgovca Adalberta Perko. Srečen pozdrav v ljubi domovini! „Zum schießen“, kaj ne, drag nam znanec?

Konjice. Iz ruskega vjetništva vrnil se je c. kr. sodnijski oficial Georg Schiletz. Klub konjskih strelcev (Schützenklub) priredil je v to svrhu v gostilni „Zur Stadt Wien“ vesel večer. Dobrodošel v domovini!

Razno.

Cenjene naročnike, ki še niso poravnali naročnine za „Štajerca“ za drugo polletje, uljudno prosimo, naj jo **nemudoma** dopošljejo, da ostane mogoče redno pošiljanje lista ter da se isto ne prekine.

Dragi čitatelji „Štajerca“ in somišljeniki! Vi, ki ste ohranili v Vaših srcih še domovinski čut, čitajte in razširjajte „Štajerca“ kot zastopnika in zaščitnika Vaših interesov in kot edino glasilo, boreče se proti peklen-skim nakanam brezvestnih „jugoslovanskih“ veleizdajalcev, ki hočejo Vas in Vaše domovje na podli način izdati in razkosati deželo, ki je sto in stoletja tvorila srečo in veselje nerazrušljive naše Avstrije. Edino glasilo „Štajerc“! Vam vedno predločuje to perfidno in zlobno gonjo jugoslovanskih veleizdajalcev, ki stojijo neprestano v službi naših sovražnikov ter skupno z njimi delujejo nato,